LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. rugpjūčio 26 d. Nr. 21RE-
(AG-590/01-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno, Lionela Gelmanienė ir Žydrūno Plytniko (pranešėjas, posėdžio pirmininkas),

sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei,

dalyvaujant atsakovo viešosios įstaigos Švietimo mainų paramos fondo direktorei *(duomenys neskelbtini)* ir įgaliotai atstovei *(duomenys neskelbtini)*,

vertėjui *(duomenys neskelbtini)*,

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos viešosios įstaigos „*(duomenys neskelbtini)*“ skundą atsakovui viešajai įstaigai Švietimo mainų paramos fondui dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja viešoji įstaiga „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – ir pareiškėja, Įstaiga) skundu Komisijos prašo: 1) panaikinti viešosios įstaigos Švietimo mainų paramos fondo (toliau – Fondas, atsakovas) 2026 m. gegužės 28 d. sprendimą; 2) įpareigoti Fondą iš naujo įvertinti pareiškėjos paraišką; 3) nustatyti, kad, priimant ginčijamą sprendimą, buvo pažeistos pareiškėjos procesinės teisės ir gero administravimo principai; 4) nustatyti, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas neatlikus individualaus pareiškėjos vertinimo; 5) įpareigoti Fondą priimant naują sprendimą užtikrinti pareiškėjos teisę būti išklausytai.

Paaiškino skundžianti Fondo sprendimą pripažinti paraišką Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – Paraiška) neatitinkančia tinkamumo kriterijų ir pašalinti pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros. Sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas, nes buvo priimtas nesant pakankamo teisinio pagrindo, neatlikus individualaus pareiškėjos vertinimo, pažeidžiant teisę būti išklausytam, proporcingumo principą bei pareigą tinkamai motyvuoti administracinį sprendimą. 2026 m. birželio 3 d. pareiškėja pateikė apeliaciją Fondui, tačiau siekdama nepraleisti Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatyto apskundimo termino ir pasinaudoti sprendime aiškiai nurodyta teise, kreipiasi į Komisiją.

Ginčijamas Fondo sprendimas grindžiamas administraciniais ir teismų sprendimais, priimtais *(duomenys neskelbtini)* kaip fizinio asmens atžvilgiu. Tačiau sprendime nėra nurodyta jokio galutinio teismo sprendimo ar galutinio administracinio sprendimo, priimto pareiškėjos atžvilgiu. Visi sprendime nurodyti dokumentai ir aplinkybės yra susiję išimtinai su fiziniu asmeniu *(duomenys neskelbtini)*. Tuo tarpu pareiškėja šioje finansavimo procedūroje yra savarankiškas juridinis asmuo, turintis atskirą teisinį subjektiškumą, teises ir pareigas. Pagal bendruosius civilinės teisės ir juridinių asmenų veiklos principus juridinis asmuo yra savarankiškas teisės subjektas, turintis atskirą teisinį subjektiškumą, teises ir pareigas. Todėl juridinis asmuo negali patirti neigiamų teisinių pasekmių vien dėl aplinkybių, nustatytų kito asmens atžvilgiu, jeigu tokia galimybė nėra aiškiai numatyta įstatyme ir nėra tinkamai pagrįsta individualiu vertinimu. Fondas nenurodė jokios teisės normos, kuri leistų

automatiškai perkelti fizinio asmens atžvilgiu priimtų sprendimų pasekmes Įstaigai, taip pat nepateikė argumentų, kodėl šiuo konkrečiu atveju buvo pagrįsta nukrypti nuo juridinio asmens savarankiškumo principo. Todėl kyla pagrįstų abejonių, ar ginčijamas sprendimas neprieštarauja juridinio asmens savarankiškumo, individualios atsakomybės ir teisinio tikrumo principams. Fondo sprendime nėra paaiškinta, kokiu konkrečiu teisiniu pagrindu aplinkybės, nustatytos fizinio asmens atžvilgiu, buvo perkeltos juridiniam asmeniui ir kodėl būtent pareiškėja buvo pripažinta esančia 2024 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2024/2509 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių (toliau – Reglamentas) 138 straipsnyje numatytoje pašalinimo situacijoje. Fondas taip pat nenurodė jokio galutinio teismo ar administracinio sprendimo, kuriuo būtų konstatuota, kad pareiškėja pažeidė Europos Sąjungos (toliau – ES) teisę, ES vertybes, Erasmus+ programos taisykles arba yra situacijoje, sudarančioje pagrindą taikyti pašalinimo kriterijų. Todėl lieka neaišku ne tik tai, kokiu teisiniu pagrindu pareiškėja buvo pašalinta iš finansavimo procedūros, bet ir kuri konkreti Reglamento 138 straipsnyje numatyta pašalinimo situacija buvo nustatyta būtent pareiškėjos atžvilgiu.

Esminis šio ginčo klausimas nėra ankstesnių teismų ar administracinių sprendimų teisėtumas, o tai, ar Fondas turėjo pakankamą teisinį ir faktinį pagrindą šių sprendimų pasekmes pritaikyti atskiram juridiniam asmeniui, kuris nebuvo tų sprendimų adresatas ir kurio atžvilgiu nebuvo priimtas joks galutinis teismo ar administracinis sprendimas. Fondas pats remiasi Europos Komisijos (toliau – EK) „Guide for National Agencies“ nuostatomis, pagal kurias pašalinimo kriterijų taikymas turi būti grindžiamas galutiniu teismo arba administraciniu sprendimu, o pareiškėjui turi būti suteikta galimybė pateikti pastabas. Tačiau ginčijamame sprendime nėra nurodyta nei jokio galutinio sprendimo pareiškėjo atžvilgiu, nei duomenų, kad pareiškėjai būtų buvusi suteikta tokia galimybė.

Pareiškėja negalėjo būti aplinkybių, kuriomis remiasi Fondas, adresatu, nes buvo įsteigta tik 2026 m., tad neegzistavo tuo metu, kai buvo vertinamos aplinkybės ir priimti sprendimai, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas. Juridinių asmenų registro duomenimis organizacijai nėra nustatyta jokių veiklos apribojimų ar sankcijų. Fondas šių aplinkybių sprendime nepaaiškino.

Pareiškėja nėra įtraukta į EK Ankstyvo nustatymo ir draudimo dalyvauti procedūrose sistemą (EDES). Taip pat nėra jokio ES institucijos sprendimo, kuriuo pareiškėjai būtų nustatytas draudimas dalyvauti Erasmus+ programoje. Fondas nenustatė jokių pačios pareiškėjos pažeidimų. Ginčijamas sprendimas buvo priimtas 2026 metais, tačiau jis grindžiamas aplinkybėmis ir sprendimais, priimtais 2023–2024 metais. Per laikotarpį nuo šių sprendimų priėmimo iki ginčijamo sprendimo priėmimo atsirado reikšmingų naujų aplinkybių. Po 2023 metų *(duomenys neskelbtini)* teisėtai gyveno ir dirbo Lietuvos Respublikoje, jai buvo pakartotinai išduodami leidimai laikinai gyventi, o kompetentingos Lietuvos Respublikos institucijos ne kartą iš naujo vertino jos teisinį statusą ir priėmė naujus administracinius sprendimus. Nepaisant to, Fondas neatliko analizės, kaip šios vėlesnės aplinkybės turėjo būti vertinamos sprendimo priėmimo metu. Taip pat nėra paaiškinta, kodėl kompetentingų Lietuvos Respublikos institucijų vėlesni vertinimai buvo laikomi nereikšmingais. Ginčijamas sprendimas buvo priimtas neatlikus aktualaus ir individualaus rizikos vertinimo, nenustačius jokios konkrečios rizikos, susijusios su pareiškėjos veikla, ir nepateikus įrodymų, kurie pagrįstų pašalinimo iš finansavimo procedūros būtinumą 2026 metais.

Pažeisti teisėtų lūkesčių ir nuoseklaus taisyklių taikymo principai, kadangi pareiškėjai buvo suteiktas ir patvirtintas organizacijos identifikavimo numeris (OID), organizacijai buvo sudaryta galimybė registruotis Erasmus+ sistemoje, o pateikta paraiška buvo priimta vertinimui. Tokiomis aplinkybėmis pareiškėja turėjo teisėtą pagrindą manyti, kad nėra teisinių kliūčių dalyvauti Erasmus+ programoje ir kad aplinkybės, kuriomis vėliau buvo remtasi ginčijamame sprendime, savaime nesudaro pagrindo pašalinti Įstaigą iš finansavimo procedūros. Todėl kyla pagrįstų abejonių dėl nuoseklaus, vienodo ir objektyvaus taisyklių taikymo. Ginčijamame sprendime trūksta aiškaus pagrindimo, kuris leistų suprasti, kodėl pareiškėjos tinkamumo vertinimas 2026 metais buvo atliktas kitaip nei ankstesniais etapais.

Fondo sprendime cituojama EK „Guide for National Agencies“ 4.9.1.3 punkto nuostata, pagal kurią prieš priimant sprendimą atmesti pareiškėją iš finansavimo procedūros, organizacijai turi būti

suteikta galimybė pateikti savo pastabas ir paaiškinimus, tačiau pareiškėjai tokia galimybė nebuvo suteikta. Šiuo atveju buvo pažeistos ne tik bendrosios gero administravimo ir teisės į gynybą garantijos, bet ir pačios procedūrinės taisyklės, kuriomis Fondas remiasi savo sprendime. Vien ši aplinkybė kelia pagrįstų abejonių dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo ir procedūrinio pagrįstumo.

Fondas taip pat nepaaiškino, kaip ir kodėl aplinkybės, susijusios su fizinio asmens migraciniu ar teisiniu statusu, savaime sukuria riziką ES finansiniams interesams arba Erasmus+ programos įgyvendinimui. Todėl ginčijamame sprendime nėra nustatytas pakankamas ir tiesioginis ryšys tarp nurodytų aplinkybių bei tikslo, kuriam skirtas Reglamento 138 straipsnyje numatytas pašalinimo mechanizmas. Nesant tokio ryšio, nėra aišku, kokiu pagrindu buvo nuspręsta taikyti griežčiausią priemonę – pašalinimą iš finansavimo procedūros. Sprendimas faktiškai reiškia, kad pareiškėja buvo pašalinta iš finansavimo procedūros ne dėl savo veiklos, o dėl aplinkybių, siejamų su jos vadove *(duomenys neskelbtini)*. Todėl sprendimas grindžiamas ne individualiu pareiškėjos vertinimu, o jos asociacija su konkrečiu fiziniu asmeniu. Tai neatitinka individualaus vertinimo principo ir nesudaro pakankamo pagrindo pašalinti juridinį asmenį iš Erasmus+ finansavimo procedūros.

Sprendime nebuvo nustatyta jokio finansinio pažeidimo, sukčiavimo, Erasmus+ programos taisyklių pažeidimo, netinkamo ES lėšų naudojimo, Įstaigos veiklos pažeidimo. Nepaisant to, Įstaigai buvo pritaikyta pati griežčiausia priemonė – visiškas pašalinimas iš Erasmus+ finansavimo procedūros, tuo pažeidžiant proporcingumo principą. Pasirinkta priemonė yra akivaizdžiai neproporcinga nustatytoms aplinkybėms. Sprendime nėra nurodyta, kuri konkreti ES vertybė, numatyta ES sutarties 2 straipsnyje, buvo pažeista ir kokiais konkrečiais pareiškėjos veiksmais toks pažeidimas buvo padarytas. Taip pat nėra paaiškinta, kodėl buvo nuspręsta taikyti Reglamento 138 straipsnyje numatytą griežčiausią pasekmę.

Fondo išvada apie neatitiktį pagrindinėms ES vertybėms yra deklaratyvi ir nepakankamai motyvuota, todėl sprendimas grindžiamas ne pareiškėjos veiklos vertinimu, o savarankiška ir nepakankamai motyvuota interpretacija, kurios nepagrindžia nei ginčijamame sprendime nurodyti teismų sprendimai, nei kiti byloje esantys duomenys.

Pareiškėja papildomuose paaiškinimuose nurodo, kad 2026 m. birželio 16 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją, kurioje pabrėžiama, kad transnacionalinės represijos gali būti vykdomos ne tik fizinėmis priemonėmis, bet ir pasitelkiant teisines bei administracines procedūras. Taip pat pažymima, kad ES ir valstybių narių institucijos privalo užtikrinti, jog jų administraciniai mechanizmai netaptų autoritarinių režimų represijų tęstinumo ar sustiprinimo priemone. Nors ši rezoliucija nėra teisiškai privalomas teisės aktas, ji atspindi naujausią ES institucijų poziciją dėl transnacionalinių represijų rizikos ir yra reikšminga aiškinant gero administravimo, individualaus vertinimo, proporcingumo ir pagrįsto sprendimų priėmimo principus, kas turėtų būti įvertinat, nagrinėjant pareiškėjos skundą.

Pareiškėjos direktorė yra Baltarusijos žmogaus teisių gynėja, šiuo metu gyvenanti ES, Lietuvoje yra pripažinta asmeniu su negalia ir augina nepilnamečius vaikus. Šios aplinkybės nėra šios bylos ginčo objektas, tačiau jos yra reikšmingos vertinant galimą transnacionalinių represijų riziką. Fondo sprendime aplinkybės, susijusios su Baltarusijos autoritarinio režimo priimtais sprendimais prieš pareiškėjos vadovę, buvo panaudotos kaip pagrindas pašalinti nepriklausomą juridinį asmenį iš ES finansavimo procedūros. Šioje byloje pareiga įvertinti, ar administracinis sprendimas buvo priimtas atlikus savarankišką ir individualų teisinį vertinimą, ar jis faktiškai perėmė autoritarinio režimo sukurtas teisines pasekmes jų savarankiškai nepatikrinęs.

Pareiškėja prašo: 1) prijungti šį raštą prie administracinės bylos; 2) atsižvelgti į šiame rašte išdėstytus argumentus nagrinėjant pareiškėjos apeliaciją; 3) įvertinti, ar ginčijamas sprendimas atitinka Europos Parlamento 2026 m. birželio 16 d. rezoliucijoje išdėstytus principus; 4) įvertinti, ar priimant ginčijamą sprendimą buvo atliktas individualus vertinimas dėl galimos transnacionalinių represijų rizikos; 5) sprendime aiškiai ir motyvuotai nurodyti, ar toks individualus vertinimas buvo atliktas, kokiais kriterijais jis buvo grindžiamas ir kokiais argumentais remiantis buvo padarytos galutinės išvados.

Atsakovas Fondas prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškino, kad pareiškėja paraišką EK programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo suaugusiųjų švietimo srities besimokančių asmenų ir darbuotojų mobilumo projektų konkursui (toliau – Kvietimas) pateikė elektroniniu būdu EK paraiškų teikimo internetinėje platformoje 2026 m. vasario 19 d. 2026 m. vasario 25 d. įvyko Fondo Paraiškų registravimo ir tinkamumo tvirtinimo komisijos (toliau – Paraiškų tvirtinimo komisija) posėdis, kurio metu paraiška patvirtinta kaip gauta ir perduota tinkamumo patikrinimui. 2026 m. kovo 12 d. įvyko Fondo Paraiškų tvirtinimo komisijos posėdis, kuriame svarstytas konkursui pateiktų paraiškų patikrinimas pagal šiuos kriterijus: gavimo (angl. „Admissibility criteria“), tinkamumo (angl. „Eligibility criteria“) ir atmetimo (angl. „Exclusion criteria“). Taip pat svarstyti kriterijai - „Kelis kartus teikiamos paraiškos (angl. Multiple Submissions check)“, „Dvigubo finansavimo patikrinimas“ (angl. Double Funding check) ir paraiškų plagijavimo patikrinimas, vadovaujantis „Erasmus+“ vadovo (angl. Erasmus+ Programme Guide) (2026 m. versija) (toliau – Programos vadovas) procedūra (p. 416-422).

Tikrindamas informaciją dėl atmetimo kriterijų, Fondas vadovaujasi Programos vadovo (p. 425-426) nuostata, kad nacionalinė agentūra nėra apribota tik pareiškėjo pateiktais duomenimis ir kilus abejonių gali rinkti įrodymus iš visų prieinamų šaltinių, įskaitant viešą informaciją interneto svetainėse bei atsiliepimus iš kitų institucijų. Programos vadovo C dalies skyriuje „Atmetimo kriterijai“ (p. 421) ši nuostata pakartojama pažodžiui, patvirtinant, kad fizinio asmens (vadovo) atmetimo situacija (pavyzdžiui, veikla, prieštaraujanti ES vertybėms ar kelianti grėsmę saugumui) yra tiesiogiai perkeliamas pagrindas pašalinti visą organizaciją. Programos vadovo 422 puslapyje esančioje 473 išnašoje aiškiai nurodyta, kad deklaracija apie atmetimo situacijas „taip pat taikoma asmenims, turintiems įgaliojimus atstovauti arba kontroliuoti pareiškėjus, jų tikruosius savininkus ir, kai tinkama, subrangovus“. Atlikto informacijos patikrinimo metu viešuose informacijos sklaidos kanaluose buvo nustatyta viešai skelbiama informacija, kad Įstaigos direktorė *(duomenys neskelbtini)* yra pripažinta asmeniu, keliančiu grėsmę Lietuvos nacionaliniam saugumui. Vadovaujantis vadovo nacionalinėms agentūroms (angl. „Guide for National Agencies“) (toliau – Vadovas nacionalinėms agentūroms) 4.9.1 punktu, Fondas turi teisę kreiptis į bet kurią kitą kompetentingą instituciją (pavyzdžiui, teismus), kad gautų papildomų įrodymų, būtinų pareiškėjo patikimumui įvertinti. Fondas 2026 m. balandžio 23 d. raštu Nr. SE-583 kreipėsi į Lietuvos vyriausiąjį administracinį teismą (toliau – LVAT), prašydamas patvirtinti viešai prieinamą informaciją arba suteikti duomenis apie sprendimą tokia apimtimi, kuri būtų pakankama Fondo sprendimui dėl Paraiškos tinkamumo priimti. LVAT 2026 m. gegužės 7 d. raštu Nr. G-847 patvirtino, kad Migracijos departamentas atsisakė suteikti *(duomenys neskelbtini)* prieglobstį būtent dėl konstatuotos grėsmės valstybės saugumui, o ši išvada yra pagrįsta galutine ir neskundžiama LVAT 2024 m. sausio 10 d. nutartimi byloje Nr. eA-995-575/2024. Kol vyko papildomas informacijos tikrinimas ir buvo laukiama oficialaus LVAT patvirtinimo dėl pareiškėjos direktorės statuso, Paraiška nebuvo atmesta – 2026 m. kovo 12 d. posėdyje ji buvo perduota tolesniam kokybės vertinimui.

2026 m. gegužės 19 d. įvyko Fondo Paraiškų tvirtinimo komisijos posėdis, kuriame svarstytas Paraiškos pakartotinis tinkamumo vertinimas ir pritarta siūlymui ją pripažinti netenkinančia tinkamumo tikrinimo metu vertinamo atmetimo kriterijaus bei pašalinti pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros.

Remiantis Programos vadovo nuostatomis tinkamumo vertinimui (C dalis „Informacija pareiškėjams“, skyrius „2 etapas. Atitikties programos kriterijams patikra“, punktas „Tinkamumo kriterijai“), „Kad projektas būtų laikomas tinkamu, Pareiškėjas ir projektas privalo atitikti visus su veiksmu, pagal kurį teikiamas pasiūlymas, susijusius tinkamumo kriterijus. Jeigu projektas paraiškos teikimo etape šių kriterijų neatitinka, jis atmetamas ir toliau nebevertinamas. Atkreiptinas dėmesys, kad tinkamumo sąlygos turi būti įvykdytos ne tik pasirašant dotacijos sutartį, bet ir per visą projekto laikotarpį. Jei įgyvendinimo arba galutinės ataskaitos etapu paaiškėja, kad šių kriterijų nesilaikoma arba nebesilaikoma, vykdoma veikla gali būti laikoma netinkama finansuoti, o projektui iš pradžių skirtą ES dotaciją gali tekti grąžinti dotaciją teikiančiai institucijai.“

Fondo direktoriaus 2026 m. gegužės 28 d. įsakymu Nr. VE-104 „Dėl 2026 m. programos „Erasmus+“ 1 pagrindinio veiksmo projektų bendrojo ugdymo, profesinio mokymo, suaugusiųjų švietimo bei sporto srityje finansavimo“ (toliau – Įsakymas) priimtas sprendimas pareiškėjos Paraišką pripažinti netenkinančia tinkamumo tikrinimo metu vertinamo atmetimo (angl. „Exclusion criteria“) kriterijaus bei pašalinti iš dotacijos skyrimo procedūros.

Fondo ir EK teisiniai santykiai įgyvendinant programą „Erasmus+“ yra grindžiami netiesioginio valdymo principu bei pasirašyta finansavimo sutartimi Nr. EAC-2026-0029, kurios neatsiejami priedai – 2026 m. Programos vadovas (I-ojo finansavimo sutarties priedo, t. y. 2022-2027 metų programos dalis) ir Vadovas nacionalinėms agentūroms (11 punktas, 13 psl.) – yra sutartiniu požiūriu privalomi dokumentai, nustatantys imperatyvius ES lėšų valdymo standartus. Atitinkamai Programos vadovas yra privalomas pareiškėjams kaip neatsiejama kvietimo teikti paraiškas dalis, užtikrinanti, kad visos procedūros būtų vykdomos laikantis vienodo požiūrio, skaidrumo ir ES biudžeto apsaugos principų. Programos vadove taip pat aiškiai įtvirtinta nuostata, jog visoje programą „Erasmus+“ apimtyje privaloma vadovautis Reglamentu bei besąlygiškai laikytis pamatinių ES vertybių, įtvirtintų ES sutarties 2 straipsnyje (pagarbos žmogaus orumui, laisvės, demokratijos, lygybės, teisinės valstybės ir žmogaus teisių). Šių vertybių ir programos dokumentų nuostatų laikymasis yra privalomas visiems dalyviams, o jų nesilaikymas suteikia nacionalinei agentūrai teisę nutraukti dotacijos skyrimą arba ją sumažinti bet kuriame projekto etape. Šių dokumentų visuma sudaro vientisą teisinį pagrindą, įpareigojantį Fondą imtis priemonių, apsaugančių ES finansinius interesus.

Sprendimas pašalinti pareiškėją iš procedūros priimtas vadovaujantis Programos vadovo skyriaus „Atmetimo kriterijai“ (p. 419–420) bei Vadovo nacionalinėms agentūroms 4.9.1.3 skyriaus 4 papunkčio nuostatomis. Pastaroji nuostata imperatyviai įpareigoja nacionalinę agentūrą šalinti subjektą, kai atmetimo situacija grindžiama galutiniu teismo sprendimu pagal nacionalinę teisę, todėl pareiškėjos argumentas, esą pašalinimas galimas tik esant registracijai EDES sistemoje, yra teisiškai klaidingas, nes EDES registracija ir nacionalinis teismo sprendimas yra savarankiški bei alternatyvūs pašalinimo pagrindai. Teisinis sprendimo pagrindas apima Reglamento 33 straipsnį dėl patikimo finansų valdymo, 63 straipsnį dėl ES finansinių interesų apsaugos bei 138 straipsnio 1 dalies c punktą ir 4 dalį, numatančius pareigą atmesti paraišką nustačius neatitiktį ES sutarties 2 straipsnyje įtvirtintoms vertybėms (pagarbai teisinei valstybei, laisvei, demokratijai ir saugumui), kuri šiuo atveju neginčytinai konstatuota remiantis galutine ir neskundžiama LVAT 2024 m. sausio 10 d. nutartimi byloje Nr. eA-995-575/2024 nustatytu faktu dėl pareiškėjos vadovės keliamos grėsmės nacionaliniam saugumui.

Paneigiant pareiškėjos teiginius dėl organizacijos veiklos trukmės (3 mėnesiai), pažymėtina, kad pagal minėto reglamento 138 straipsnio 5 dalies a ir c punktus bei Programos vadovo nuostatas, fizinio asmens (vadovo ar steigėjo) atmetimo situacija yra tiesiogiai perkeliama jo atstovaujamam juridiniam asmeniui, nes saugumo rizikos bei profesinio patikimumo praradimo neįmanoma atskirti nuo subjekto valdymo ir kontrolės. Galiausiai Fondas visapusiškai įgyvendino Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – VAĮ) bei ES finansiniame reglamente numatytas procedūrines garantijas – suteikė pareiškėjai 30 kalendorinių dienų terminą pastaboms pateikti bei raštu informavo apie administracines ir teismines teisių gynimo priemones, taip užtikrindamas, kad sprendimas būtų ne tik teisingas iš esmės, bet ir priimtas laikantis skaidraus administravimo principų.

Šiuo atveju fizinio asmens (vadovės) statuso perkėlimas juridiniam asmeniui yra imperatyvus ir tiesioginis, kadangi, remiantis oficialiais duomenimis, *(duomenys neskelbtini)* yra vienintelė pareiškėjos steigėja ir vadovė, juridinis asmuo darbuotojų neturi. Vadovaujantis Reglamento 138 straipsnio 5 dalies a ir c punktais bei Programos vadovo nuostatomis, juridinis asmuo privalo būti pašalinamas iš procedūros, jei asmuo, turintis atstovavimo, sprendimų priėmimo ar kontrolės įgaliojimus, arba asmuo, kuris yra labai svarbus teisinio įsipareigojimo vykdymui, yra patekęs į bet kurią atmetimo situaciją. Kadangi pareiškėjos organizacinėje struktūroje nėra kitų darbuotojų ar papildomų valdymo grandžių, vadovės asmeninio teisinio statuso bei LVAT 2024 m. sausio 10 d. nutartimi konstatuotos grėsmės nacionaliniam saugumui neįmanoma atskirti nuo subjekto valdymo

bei kontrolės. Atitinkamai, toks fizinio asmens nepatikimumas tiesiogiai naikina paties juridinio asmens tinkamumą disponuoti ES lėšomis ir užtikrinti patikimą finansų valdymą, kaip tai numatyta Reglamento 33 ir 63 straipsniuose.

Pareiškėja prašo pateikti informaciją apie atliktą individualų pareiškėjos rizikos vertinimą. Rizikų vertinimą Fondas atlieka kaip vieną iš etapų atlikdamas organizacijų veiklos pajėgumo vertinimą. Tačiau pateikta paraiška buvo atmesta kaip neatitikusi tinkamumo vertinimo kriterijaus, dėl to tolimesnis organizacijos rizikų vertinimas ir veiklos pajėgumo vertinimas atliekamas nebuvo (Programos vadovo 4.9.2.1 punkto 3 papunktis).

Byloje RH prieš EK (T-175/21) ES Bendrasis Teismas išaiškino, kad sprendimas pašalinti pareiškėją dėl sunkaus profesinio nusižengimo turi būti grindžiamas pakankamai konkrečiais, įtikinamais ir patikimais įrodymais, leidžiančiais objektyviai konstatuoti tokio nusižengimo egzistavimą. Nagrinėjamu atveju Fondo sprendimas visiškai atitiko šiuos reikalavimus. Fondas, vykdydamas Finansinio reglamento 136 straipsnyje nustatytą pareigą, įvertino pareiškėjos tinkamumą dalyvauti finansavimo procedūroje ir sprendimą grindė galutine bei neskundžiama LVAT nutartimi, kurioje konstatuotos aplinkybės dėl pareiškėjos vadovės keliamos grėsmės valstybės saugumui. Tokia nutartis yra oficialus, kompetentingo teismo nustatytas faktinis ir teisinis pagrindas, kuris objektyviai pagrindė abejones dėl pareiškėjos profesinio patikimumo. Esant tokioms aplinkybėms Fondas ne tik turėjo teisę, bet ir pareigą veikti prevenciškai, siekdamas apsaugoti ES finansinius interesus, užtikrinti patikimą ES biudžeto lėšų panaudojimą ir išvengti rizikos, kad viešasis finansavimas būtų skiriamas subjektui, kurio patikimumas pagrįstai kelia abejonių.

Sprendimas pašalinti pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros yra ne tik teisėtas, bet ir teisiškai imperatyvus, grindžiamas viešojo intereso bei nacionalinio saugumo prioriteto principais. Remiantis LVAT praktika (nutartis byloje Nr. eA-2176-575/2026), nacionalinio saugumo užtikrinimas yra absoliutus prioritetas, kuris vienareikšmiškai nusveria asmens ekonominį interesą gauti paramą. LVAT nuosekliai pažymi, kad dotacija (paramos skyrimas) teisiniu požiūriu vertintina kaip privilegija, o ne prigimtinė teisė, todėl valstybė turi plačią diskreciją spręsti, ar asmens veikla ir ryšiai yra suderinami su valstybės saugumo reikalavimais. Pareiškėjos argumentai dėl anksčiau išduotų vizų ar veiklos pobūdžio teisiškai negali sukurti teisėto lūkesčio gauti dotaciją, jei yra nustatomas grėsmės faktas. Fondo sprendimas nėra grindžiamas prielaidomis ar įtarimais: faktinis pagrindas – galutinė ir neskundžiama LVAT 2024 m. sausio 10 d. nutartis byloje Nr. eA-995-575/2024, kuria konstatuota, kad pareiškėjos vadovės buvimas Lietuvos Respublikoje kelia realią ir akivaizdžią grėsmę valstybės saugumui. Pagal „Erasmus+“ programos vadovą bei Vadovą nacionalinėms agentūroms (4.9.1.3 skyrius), nacionalinė agentūra privalo pašalinti subjektą, kai atmetimo situacija grindžiama tokiu galutiniu teismo sprendimu pagal nacionalinę teisę. Fondo pareiga vykdyti perspektyvinį rizikos vertinimą įpareigoja prevenciškai šalinti nepatikimus subjektus, siekiant apsaugoti ES finansinius interesus bei pamatines ES vertybes.

Pareiškėjos argumentai, siekiantys atskirti naujai įkurto juridinio asmens statusą nuo jo vadovės asmeninio teisinio statuso, yra teisiškai nepagrįsti. Remiantis Reglamento 138 straipsnio 5 dalimi, juridinis asmuo pašalinamas, jei jį atstovaujantis, kontroliuojantis ar teisiniam įsipareigojimui vykdyti labai svarbus fizinis asmuo yra atmetimo situacijoje. Kadangi *(duomenys neskelbtini)* yra vienintelė pareiškėjos steigėja, vadovė ir vienintelė darbuotoja, teismo nustatyta jos keliama grėsmė saugumui yra tiesiogiai perimama organizacijos, nes tokios rizikos neįmanoma atskirti nuo subjekto valdymo bei kontrolės.

Fondas veikė laikydamasis VAĮ bei Reglamento procedūrinių garantijų: pareiškėjai buvo užtikrinta teisė būti išklausytai, suteikiant 30 kalendorinių dienų terminą pastaboms pateikti. Sprendimas priimtas atlikus aktyvų tyrimą ir gavus oficialų teismo patvirtinimą apie grėsmės faktą. Pareiškėja buvo informuotas apie teisių gynimo priemones, kuriomis ir pasinaudojo. Nei Komisijai, nei Fondui pareiškėjos atstovė nepateikė jokių įrodymų, kad šiai dienai grėsmė nacionaliniam saugumui yra išnykusi (pvz. teismo sprendimas, Migracijos departamento ar Valstybės saugumo departamento (VSD) pažyma). Visuomenės saugumo interesas ir ES pamatinių vertybių apsauga šiuo atveju yra imperatyvūs ir nusveria bet kokius pareiškėjos socialinius ar ekonominius argumentus.

Sprendimas yra pagrįstas faktais, teisiškai motyvuotas ir būtinas siekiant užtikrinti programos „Erasmus+“ vientisumą, vienodą taisyklių taikymą ir patikimą ES finansų valdymą.

Pareiškėja, susipažinusi su atsakovo atsiliepimu, pateikė papildomus paaiškinimus, nurodydama, kad Fondas neteisingai aiškina Reglamento ir Vadovo nacionalinėms agentūroms nuostatas bei nepagrįstai taiko automatinį aplinkybių perkėlimą Atsakovas savo teisinę poziciją grindžia ne aiškia teisės norma, o savo paties pateiktu teisės aiškinimu. Visame atsiliepime vartojamos kategoriškos formuluotės („imperatyviai įpareigoja“, „tiesiogiai perkeliama“, „privalo būti pašalinamas“), tačiau nė vienoje Reglamento, Programos vadovo ar Vadovo nacionalinėms agentūroms nuostatoje atsakovas nenurodo konkrečios teisės normos, kurioje būtų aiškiai nustatyta, kad galutinis nacionalinio teismo sprendimas dėl fizinio asmens automatiškai ir be individualaus vertinimo sukelia teisines pasekmes naujai įsteigtam juridiniam asmeniui. Atsakovas taip pat selektyviai cituoja Vadovo nacionalinėms agentūroms 4.9.1.3 punktą, akcentuodama tik nuostatą, kad nacionalinė agentūra pašalina pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros, tačiau nutylima ankstesnė tos pačios nuostatos dalis, kurioje aiškiai nustatyta, kad nacionalinė agentūra pirmiausia turi apsvarstyti, ar konkrečioje byloje iš tikrųjų egzistuoja Reglamento 138 straipsnyje numatyta atmetimo situacija. Nagrinėjamu atveju toks vertinimas nebuvo atliktas. Fondas nenurodo, kuri konkreti Reglamento 138 straipsnio nuostata, jo nuomone, taikytina pareiškėjos atžvilgiu.

Pareiškėja neteigė, kad atsakovas privalėjo atlikti organizacijos veiklos pajėgumo (operational capacity) vertinimą. Pareiškėja teigia, kad atsakovas privalėjo atlikti individualų juridinio asmens vertinimą prieš konstatuodamas, jog pareiškėja patenka į Reglamento 138 straipsnyje numatytą atmetimo situaciją. Tai yra du skirtingi teisiniai institutai. Iš atsiliepimo turinio matyti, kad vienintelis faktiškai atliktas tyrimas buvo susijęs ne su pareiškėja, o su fiziniu asmeniu. Atsakovo teiginys, kad buvo atliktas „aktyvus tyrimas“, neatitinka paties atsiliepimo turinio. Atsakovas neteisingai aiškina Reglamento 138 straipsnio 5 dalį, kadangi pirmiausia turi būti nustatyta, kad konkrečiu atveju egzistuoja Reglamento 138 straipsnyje numatyta atmetimo situacija. Tik po to gali būti sprendžiama, ar ji taikytina juridiniam asmeniui pagal 138 straipsnio 5 dalį.

Atsiliepime nėra jokios analizės, kodėl būtent visiškas pareiškėjos pašalinimas iš finansavimo procedūros buvo būtina ir proporcinga priemonė. Taip pat nėra vertinama, ar siekiamas tikslas galėjo būti pasiektas mažiau pareiškėjos teises ribojančiomis priemonėmis. Atsakovas nepaaiškino, kokiu būdu nagrinėjamu atveju buvo saugomi ES finansiniai interesai. Atsakovas nepagrįstai teigia, kad teisė būti išklausytam buvo užtikrinta vien tuo, jog pareiškėja galėjo pateikti apeliaciją ar skundą po sprendimo priėmimo. Toks aiškinimas neatitinka teisės būti išklausytam esmės.

Fondas, susipažinęs su pareiškėjos papildomais paaiškinimais, informavo, kad Fondas turi išimtinę diskreciją priimti sprendimus dėl paraiškų atmetimo be EK išankstinio įsikišimo ar pritarimo, kai veikiama pagal imperatyvias Programos taisykles. Pareiškėjos atstovė teigia, kad vadovės teisinis statusas negali būti automatiškai perkeliamas juridiniam asmeniui. Šis teiginys prieštarauja Reglamento 138 straipsnio 5 dalies a ir c punktams, kurie aiškiai nustato, kad subjektas pašalinamas, jei fizinis asmuo, turintis atstovavimo, sprendimų priėmimo ar kontrolės įgaliojimus arba asmuo, kuris yra labai svarbus teisinio įsipareigojimo vykdymui, yra atmetimo situacijoje. Kadangi *(duomenys neskelbtini)* yra vienintelė pareiškėjos steigėja ir vadovė, jos LVAT galutine nutartimi pripažintas statusas (grėsmė nacionaliniam saugumui) yra teisiškai neatsiejamas nuo subjekto valdymo ir kontrolės.

Individualus projekto kokybės ar veiklos pajėgumo vertinimas atliekamas tik tada, kai nėra nustatyta imperatyvių pašalinimo sąlygų. Programos vadove nustatyta, kad jei paraiška atmetama tinkamumo tikrinimo ar atmetimo kriterijų vertinimo etape (angl. Exclusion criteria), ji toliau nebevertinama pagal jokius kitus kriterijus. Nustačius teisiškai konstatuotą atmetimo situaciją, Fondas nebeturi diskrecijos tęsti individualaus turinio vertinimo. Todėl pareiškėjos teiginiai, kad paraiška turėjo būti vertinama individualiai, prieštarauja tiek Programos vadovo, tiek Vadovo

nacionalinėms agentūroms nuostatoms. Pareiškėjos argumentas, kad leidimo gyventi pratęsimas po teismo nutarties panaikina saugumo riziką, yra teisiškai nepagrįstas.

Pagal Vadovo nacionalinėms agentūroms 4.9.1.3 skirsnį, nustačius atmetimo situaciją, grindžiamą galutiniu teismo sprendimu, nacionalinė agentūra pašalina pareiškėją ir tada suteikia galimybę pateikti pastabas. Fondas šią procedūrą įvykdė suteikdamas 30 dienų terminą (tiek pastaboms, tiek skundui/apeliacijai pateikti).

Fondas Komisijos prašo sujungti administracines bylas dėl paraiškų Nr. *(duomenys neskelbtini)* (AG-AG2-259/14-2026, pareiškėjas - Labdaros ir paramos fondo „*(duomenys neskelbtini)*“) ir Nr. *(duomenys neskelbtini)* (AG-590/01-2026, pareiškėjas „*(duomenys neskelbtini)*“) atmetimo į vieną bylą. Prašymas grindžiamas šiomis aplinkybėmis: 1) abiejose bylose šalys yra tos pačios (šalių tapatumas); 2) skundžiami identiško turinio Fondo sprendimai (dalyko tapatumas); 3) bylos grindžiamos tapačiomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, todėl bylų sujungimas užtikrins proceso ekonomiškumą bei padės išvengti prieštaringų sprendimų rizikos (proceso efektyvumas).

Pareiškėja pateikė papildomus paaiškinimus, nurodydama, kad atsakovo pozicija grindžiama iš esmės klaidinga prielaida, kad galutiniu LVAT sprendimu patvirtintas pareiškėjos direktorės vertinimas kaip galinčios kelti grėsmę valstybės saugumui savaime reiškia vienos iš Reglamento 138 straipsnyje nustatytų pašalinimo situacijų egzistavimą. Nei Reglamente, nei Programos vadove nėra nustatyto savarankiško pašalinimo pagrindo, susijusio su tuo, kad juridinio asmens vadovas nacionalinių migracijos ar saugumo institucijų yra vertinamas kaip galintis kelti grėsmę valstybės saugumui. Reglamento 138 straipsnio 5 dalies a punktas pats savaime nenustato jokio naujo materialinio pašalinimo pagrindo. Atsakovas nenurodo kurioje konkrečioje Reglamento 138 straipsnio 1 dalies c–i punktuose nustatytoje situacijoje yra *(duomenys neskelbtini)*. Reglamento 138 straipsnyje nustatytas pašalinimo pagrindų sąrašas yra baigtinis ir „grėsmė valstybės saugumui“ nėra minėtame straipsnyje nustatytas pašalinimo pagrindas. Atsakovas neturi teisės šio sąrašo išplėsti nacionalinės migracijos ar nacionalinio saugumo teisės sąvokomis arba administraciniu aiškinimu sukurti naują pašalinimo kategoriją, kurios ES teisės aktų leidėjas nenumatė. Administracinis nacionalinio saugumo vertinimas nėra tapatus teroristiniam ar kitam nusikaltimui – pareiškėjos vadovė nėra nuteista už teroristinį nusikaltimą, teroristų finansavimą, pinigų plovimą, dalyvavimą nusikalstamoje organizacijoje, sukčiavimą ar korupciją.

Pareiškėja dėsto argumentus, pagrindžiančius, jog: atsakovas neįrodė sunkaus profesinio nusižengimo; nuoroda į nacionalinę teisę nesuteikia valstybei teisės sukurti papildomą ES pašalinimo pagrindą; atsakovas supainioja projekto kokybės vertinimą su pašalinimo situacijos nustatymu; nebuvo atliktas proporcingumo vertinimas; pareiškėja neteigia, kad leidimo gyventi turėjimas savaime panaikina bet kokią galimą nacionalinio saugumo riziką, tačiau ši aplinkybė reikšminga vertinant atsakovo išvados nuoseklumą ir proporcingumą; pareiškėjos teisė pateikti pastabas nebuvo tinkamai užtikrinta; atsakovas neįrodė jokios rizikos ES biudžetui ar projekto vykdymui; atsakovo nurodytos Okredo informacijos teisinė reikšmė nepaaiškinta. Atsakovo sprendimas pažeidžia teisinio tikrumo ir gero administravimo principus, o atsakovo paaiškinimai nepašalina ginčijamo sprendimo motyvavimo trūkumų.

Atsakovas nepagrįstai prašo sujungti dvi administracines bylas, kadangi abiejose bylose šalys yra netapačios. Pareiškėja ir Labdaros ir paramos fondas „*(duomenys neskelbtini)*“ yra du atskiri juridiniai asmenys, turintys skirtingus juridinio asmens kodus, skirtingas teisines formas, atskirą turtą, atskiras teises ir pareigas, atskiras paraiškas, atskirus projektus, galimai skirtingas faktines aplinkybes ir įrodymus. Tai, kad abiem juridiniams asmenims vadovauja arba juos atstovauja tas pats fizinis asmuo, nereiškia šalių tapatumo. Be to, administracinė byla Nr. AG2-259/14-2026 šiuo metu apskritai nėra nagrinėjama Komisijoje iš esmės. Komisijos Klaipėdos apygardos skyrius 2026 m. birželio 29 d. sprendimu Nr. 21RE2-288 atsisakė priimti Labdaros ir paramos fondo „*(duomenys neskelbtini)*“ skundą nagrinėti Komisijoje. Todėl prašymas sujungti bylas yra procesiškai neįmanomas.

Fondas, susipažinęs su pareiškėjos papildomais paaiškinimais, nurodo, kad pareiškėjo atstovė savo skunde bei rašytiniuose paaiškinimuose teigia, kad atsakovo sprendimas grindžiamas

„pasenusiomis“ 2023 m. aplinkybėmis, o vėlesnis leidimų laikinai gyventi pratęsimas neva patvirtina, jog grėsmė valstybės saugumui yra išnykusi. Atsakovas, nesutikdamas su šia pareiškėjos interpretacija, teikia kompetentingos institucijos, t. y. VSD 2026 m. liepos 23 d. raštą, kuriame oficialiai konstatuota, kad pareiškėjos atstovės *(duomenys neskelbtini)* grėsmė nacionaliniam saugumui nėra išnykusi, o aplinkybės, nustatytos galutine ir neskundžiama LVAT 2024 m. sausio 10 d. nutartimi, išlieka aktualios ir sprendimo priėmimo momentu. Ši informacija yra kritiškai svarbi vertinant pareiškėjos vadovės atitiktį Reglamento 138 straipsnio 1 dalies c punkto vi papunkčiui (veikla, prieštaraujanti ES vertybėms (t.y. pagarba demokratijai, teisinei valstybei) bei pagrindžiant būtinybę taikyti pašalinimo kriterijų pagal to paties reglamento 138 straipsnio 5 dalies a ir c punktus. Remiantis nuoseklia LVAT praktika (pvz., nutartis byloje Nr. eA-2176-575/2026), humanitariniu pagrindu išduodami leidimai gyventi šalyje ne tik nepanaikina asmens kaip keliančio grėsmę statuso, bet ir negali būti pagrindas atsakovui (kaip ES lėšų valdytojui) ignoruoti teisiškai nustatytus faktus dėl saugumo rizikų.

Priešingai, nei teigia pareiškėjo atstovė, veikų, kurios patenka į Reglamento 138 straipsnio taikymo sritį, sąrašas yra nebaigtinis. Reglamento 104-oji konstatuojamoji dalis patvirtina, kad Reglamentas neapsiriboja tik jame pažodžiui išvardytais atvejais: „šiame reglamente nustatytos konkrečios sąlygos nėra išsamios, o į pagrindinį teisės aktą galima įtraukti konkrečias sąlygas, jei juo nekeičiami šiame reglamente nustatyti saugumo ir viešosios tvarkos apsaugos reikalavimai ir procedūros arba nuo jų nenukrypstama“.

„Erasmus+“ projektai yra tęstinis procesas, ne tik juridinių asmenų vadovų atitikties ES vertybėms, bet ir nuolatinės kontrolės, ataskaitų teikimo, galimybės tikrinti projektus auditui (3 arba 5 m. po projekto pabaigos) galimybės susigrąžinti lėšas, todėl vienasmenio valdymo organo teisinio statuso neapibrėžtumas dėl keliamos grėsmės saugumui, atsakovo nuomone, sudaro objektyvią ir nevaldomą riziką ES finansiniams interesams.

Fondas pateikė papildomus paaiškinimus, informuodamas, kad 2026 m. liepos 27 d. EK pateiktame išaiškinime skirtame *(duomenys neskelbtini)*, EK pažymėjo, jog Fondas tinkamai taikė „Erasmus+“ taisykles.

Fondas pateikė papildomus paaiškinimus, informuodamas, kad 2026 m. rugpjūčio 4 d. iš Migracijos departamento gavo raštą dėl *(duomenys neskelbtini)* esamo statuso. Pareiškėja savo apeliacijoje bei paaiškinimuose nuosekliai teigia, kad atsakovo sprendimas grindžiamas 2023 m. vertintomis aplinkybėmis, kurios neva yra neaktualios, o po LVAT 2024 m. sausio 10 d. nutarties priimti sprendimai pratęsti jos leidimą gyventi įrodo, jog grėsmė saugumui yra išnykusi. Migracijos departamento pateikta informacija tiesiogiai paneigia šiuos teiginius, oficialiai konstatuodamas, kad „naujų duomenų, keičiančių ankstesnį vertinimą dėl asmens keliamos grėsmės valstybės saugumui, nebuvo gauta“. Tai patvirtina, kad LVAT nutartimi Nr. eA-995-575/2024 nustatytas teisinis faktas dėl keliamos realios grėsmės nacionaliniam saugumui išlieka aktualus ir nepakitęs atsakovo sprendimo priėmimo momentu. Pareiškėja leidimų gyventi pratęsimą klaidingai interpretuoja kaip jos „patikimumo“ pripažinimą. Migracijos departamentas patikslino, kad asmeniui leidimas laikinai gyventi išduotas pagal Lietuvos Respublikos užsieniečių teisinės padėties įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punktą (humanitarinis pagrindas, kai užsienietis negali būti išsiųstas iš šalies). Migracijos departamentas aiškiai nurodė, kad tokio leidimo išdavimas nepanaikina asmens keliamos grėsmės valstybės saugumui statuso. Ši informacija yra esminė, nes atsakovas, kaip ES lėšų valdytojas, privalo vertinti ne asmens fizinį buvimą šalyje, o jo atitiktį Reglamento 138 straipsnio 1 dalies c punkto vi papunkčiui (veikla, prieštaraujanti ES vertybėms).

Pareiškėja pateikė papildomus paaiškinimus, nurodydama, kad 2026 m. liepos 29 d. Migracijos departamentas priėmė sprendimą pratęsti *(duomenys neskelbtini)* leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje dar vieniems metams. Pareiškėja neteigia, kad pats leidimo laikinai gyventi pratęsimo faktas automatiškai lemia ginčijamo sprendimo neteisėtumą arba savaime paneigia galimybę taikyti Reglamento 138 straipsnio nuostatas, tačiau ši aplinkybė yra reikšminga vertinant, ar atsakovas, prieš priimdamas sprendimą, atliko aktualų, individualų ir proporcingą pareiškėjos situacijos vertinimą.

Ginčijamas sprendimas buvo grindžiamas daugiausia 2023–2024 m. aplinkybėmis. Tuo tarpu po šių aplinkybių kompetentingos Lietuvos Respublikos institucijos ne kartą priėmė naujus sprendimus dėl *(duomenys neskelbtini)* teisinio statuso. Atsakovas teigia, kad Lietuvos teismų konstatuota aplinkybė dėl tariamos grėsmės nacionaliniam saugumui savaime reiškia Reglamento 138 straipsnio 1 dalies c punkto vi papunktyje numatytą veiklą, prieštaraujančią ES vertybėms. Tačiau tokia išvada neišplaukia nei iš Reglamento, nei iš Lietuvos teismų sprendimų. Ginčijamame sprendime nėra nurodytas nė vienas konkretus pareiškėjos veiksmas, kuris pats savaime būtų pripažintas prieštaraujančiu ES sutarties 2 straipsnyje įtvirtintoms vertybėms. Atsakovo argumentai dėl tariamos rizikos ES finansiniams interesams grindžiami vien prielaidomis. Atsakovas nepaaiškina, kuo konkrečiai pareiškėja skiriasi nuo kitų Lietuvoje registruotų juridinių asmenų, kurie savo veiklą vykdo Lietuvos Respublikos teritorijoje ir kurių atžvilgiu Erasmus+ projektų stebėsena, auditai bei finansinė kontrolė vykdomi įprasta tvarka.

Pareiškėjos direktorė *(duomenys neskelbtini)* nuo 2014 metų vadovauja viešajai įstaigai VšĮ „*(duomenys neskelbtini)*“, kuri taip pat yra Lietuvoje registruotas juridinis asmuo. 2026 metais ši organizacija pateikė paraišką Europos Sąjungos programai „Erasmus+“, kuri buvo priimta nagrinėti iš esmės. Vertindama VšĮ „*(duomenys neskelbtini)“* paraišką, kompetentinga institucija neatsisakė jos vertinti dėl *(duomenys neskelbtini)* asmens. Buvo atliktas pilnas projekto vertinimas pagal Erasmus+ kriterijus, skirti balai, pateiktos rekomendacijos ir priimtas sprendimas dėl finansavimo remiantis projekto kokybe be finansavimo trūkumu. Tai reiškia, kad pats *(duomenys neskelbtini)* statusas nebuvo laikomas kliūtimi atlikti individualų paraiškos vertinimą. Atsakovas turi nurodyti objektyvias priežastis, dėl kurių šios dvi situacijos teisiškai skiriasi.

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas administracinis ginčas dėl Fondo direktoriaus Įsakymu patvirtinto sprendimo, kuriuo pareiškėjos Paraiška įtraukta į nefinansuojamų projektų sąrašą, teisėtumo.

Remiantis byloje surinkta medžiaga, nustatyta, kad pareiškėja 2026 m. vasario 19 d. pagal Kvietimą pateikė Fondui Paraišką.

Fondo Paraiškų tvirtinimo komisijos protokole Nr. KP-34 nurodyta, kad minėta komisija 2026 m. gegužės 19 d. vykusio posėdžio metu vienbalsiai pritarė siūlymui pareiškėjos Paraišką pripažinti netenkinančia tinkamumo tikrinimo metu vertinamo atmetimo (angl. „Exclusion criteria“) kriterijaus bei pašalinti pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros (2.1 papunktis). Nurodyta, kad svarstytas Paraiškos pakartotinis tinkamo vertinimas.

Fondo direktorė priėmė Įsakymą, kurio 9 punkte *(Komisijos pastaba: padaryta korektūros klaida ir vietoje 9 punkto turėtų būti nurodytas 8 punktas),* iš esmės perkeliamas visas Fondo Paraiškų tvirtinimo komisijos protokolo turinys bei nurodyta, kad, atsižvelgiant į Fondo Paraiškų tvirtinimo komisijos siūlymą 2026 m. gegužės 19 d. protokole Nr. KP-34 dėl organizacijų tinkamumo vertinimo, patvirtino paraiškų, netenkinančių tinkamumo tikrinimo metu vertinamo atmetimo kriterijaus bei pašalinamų iš dotacijos skyrimo procedūros sąrašą (14 priedas). Vertinant paraiškų tinkamumą, buvo vadovaujamasi šiomis nuostatomis: Programos vadovo skyriaus „Atmetimo kriterijai“ (p. 419-420) nuostatomis dėl paraiškų atmetimo kriterijų taikymo, kuriame teigiama, kad „nacionalinė agentūra turi apsvarstyti, ar esama ES finansinio reglamento 138 straipsnyje apibūdintos situacijos, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje. Kai nacionalinė agentūra nustato, kad esama situacijos, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje, remdamasi EDES registracija arba pagal savo nacionalinę teisę, kai situacija, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje, grindžiama galutiniu teismo sprendimu arba galutiniu administraciniu sprendimu, ji pašalina pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros“; ES sutarties 2 straipsniu, kuris nustato, kad ES grindžiama pagarbos žmogaus orumui, laisvei, demokratijai, lygybei, teisinei valstybei ir žmogaus teisėms vertybėmis, kurios yra privalomos įgyvendinant ES programas, Programos vadove (p. 11 ir 35) aiškiai nustatyta, kad visi programos dalyviai ir veiklos turi atitikti šias vertybes, o jų nesilaikymas gali lemti finansavimo nutraukimą arba neskyrimą; pagal Reglamento 21 p. ir 33 straipsnius ES biudžetas vykdomas laikantis bendrųjų ES ir patikimo finansų valdymo principų, pagal 63 straipsnį Sąjungos finansiniai interesai turi būti saugomi, įskaitant rizikų prevenciją; Reglamento 138 straipsnio 1 dalies c punktu bei 138 straipsnio

4 punktu, nustačiusi, kad pareiškėjas yra situacijoje, kuri neatitinka pagrindinių ES vertybių, atsakinga institucija pateiktą paraišką privalo atmesti. 2026 m. balandžio 23 d. raštu kreiptasi į LVAT su prašymu teismo patvirtinti viešoje erdvėje pateiktą informaciją, kad pareiškėjos vadovė *(duomenys neskelbtini)* kelia grėsmę nacionaliniam saugumui arba suteikti Fondui informacijos apie sprendimą tokia apimtimi, kuri būtų pakankama Fondo sprendimui dėl Paraiškos tinkamumo / netinkamumo priimti. Viešai pateiktoje informacijoje nurodoma, kad 2023 m. rugpjūčio mėn. Migracijos departamentas priėmė sprendimą nesuteikti prieglobsčio Baltarusijos Respublikos pilietei *(duomenys neskelbtini)*, konstatavęs, kad ji kelia grėsmę Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui, vadovaudamasis VSD pažyma. 2023 m. rugsėjo 7 d. Vilniaus apygardos administracinis teismas paliko galioti šį sprendimą, o 2024 m. sausio 10 d. LVAT priėmė galutinį ir neskundžiamą sprendimą administracinėje byloje, kuriuo patvirtintas žemesnės instancijos teismo sprendimas nesuteikti *(duomenys neskelbtini)* prieglobsčio. 2026 m. gegužės 7 d. gautas Vilniaus apygardos administracinio teismo raštas, kad minėta LVAT nutartimi buvo netenkintas *(duomenys neskelbtini)* apeliacinis skundas. Migracijos departamento 2023 m. rugpjūčio 3 d. sprendimu buvo atsisakyta suteikti *(duomenys neskelbtini)* prieglobstį (pabėgėlio statusą ir papildomą apsaugą), konstatavus, kad jos buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui. Atsižvelgiant į aukščiau išvardintus ES programos „Erasmus+“ reikalavimus gautų paraiškų patikrai bei 2026 m. gegužės 7 d. gautą Vilniaus apygardos administracinio teismo išaiškinimą, priimtas sprendimas pripažinti Paraišką netenkinančia tinkamumo tikrinimo metu vertinamo atmetimo (angl. „Exclusion criteria“) kriterijaus bei pašalinti pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros. Vadovaujantis Vadovo nacionalinėms agentūroms skyriaus 4.9.1.3 Exclusion criteria 4 papunkčiu, nurodė pareiškėjams (14 priedas) rašte dėl paraiškos atmetimo informuoti apie galimybę pateikti pastabas dėl šio sprendimo, kuriuo jie pašalinami iš dotacijos suteikimo procedūros, tam skiriant 30 kalendorinių dienų bei informuoti apie galimas administracines ir teismines teisių gynimo priemones, skirtas užginčyti atmetimo sprendimą.

Fondo 2026 m. birželio 2 d. raštu pareiškėja informuota, kad Fondo direktoriaus Įsakymu pareiškėjos teiktai Paraiškai dotacija nebuvo skirta, nes paraiška neatitiko tinkamumo vertinimo kriterijaus. Rašte perkeltas iš esmės visas Įsakymo 8 punkto turinys.

Pareiškėja nesutinka su Įsakymo dalimi, kuria priimtas sprendimas jos Paraišką patvirtinti kaip netenkinančią tinkamumo tikrinimo metu vertinamo atmetimo kriterijaus bei pašalinti iš dotacijos skyrimo procedūros. Pareiškėjos nuomone, ginčijamas Fondo sprendimas grindžiamas administraciniais ir teismų sprendimais, priimtais pareiškėjos vadovo kaip fizinio asmens atžvilgiu, tačiau ne pareiškėjos atžvilgiu, todėl fizinio asmens atžvilgiu priimtų sprendimų teisinės pasekmės nepagrįstai perkeltos juridiniam asmeniui. Pareiškėja teigia, jog, prieš priimant skundžiamą sprendimą, nebuvo atliktas pareiškėjos individualus vertinimas, taip pat sprendime nėra aiškiai nurodyta, kuri konkreti Reglamento 138 straipsnyje numatyta pašalinimo situacija buvo nustatyta būtent pareiškėjos atžvilgiu.

Fondo veiklą reglamentuoja Fondo įstatai, patvirtinti Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2023 m. sausio 4 d. įsakymu Nr. V-9 (2025 m. vasario 26 d. įsakymo Nr. V-225 redakcija; toliau – Įstatai.) Įstatų 1 punktas numato, kad Fondas yra ribotos civilinės atsakomybės viešasis juridinis asmuo. Fondo veiklos tikslas – administruoti Švietimo įstatyme nurodytas ES ir kitas tarptautines švietimo, profesinio mokymo ir sporto programas ir projektus (9 punktas). Fondas, siekdamas Įstatų 9 punkte nurodyto tikslo, administruoja tarptautines švietimo, profesinio mokymo ir sporto programas ir projektus: skelbia konkursus, organizuoja paraiškų vertinimą ir atranką, sudaro sutartis dėl projektų finansavimo bei perveda atitinkamą finansavimą gavėjams, prižiūri ir kontroliuoja programų ir projektų eigą, teikia paraiškas bei atlieka kitas administravimo veiklas, reikalingas sklandžiam programų ir projektų įgyvendinimui (10.1 papunktis).

Programos vadovo, kuris yra neatskiriama 2026 m. „Erasmus+“ kvietimo teikti pasiūlymus dalis ir jame nustatytos dalyvavimo teikiant pasiūlymus ir kvietimo finansavimo sąlygos, A dalyje „Bendra informacija apie programą „Erasmus+“ nurodyta, jog „Erasmus+“ yra 2021–2027 m. ES švietimo, mokymo, jaunimo ir sporto programa. Programos vadove nurodyta, jog visoje Programos

apimtyje privaloma vadovautis Reglamentu bei besąlygiškai laikytis pamatinių ES vertybių, įtvirtintų ES sutarties 2 straipsnyje - pagarbos žmogaus orumui, laisvės, demokratijos, lygybės, teisinės valstybės ir žmogaus teisių. Programa „Erasmus+“ dažniausiai įgyvendinama netiesioginio valdymo būdu, o tai reiškia, kad EK biudžeto vykdymo užduotis patiki nacionalinėms agentūroms (NA). Taip siekiama kuo labiau priartinti „Erasmus+“ prie dotacijų gavėjų ir pritaikyti ją prie nacionalinių švietimo, mokymo ir jaunimo sistemų įvairovės. Paskirtos nacionalinės agentūros remia ir įgyvendina programą nacionaliniu lygmeniu ir yra tarpininkės tarp EK ir dalyvaujančiųjų vietos, regiono ir nacionalinio lygmens organizacijų. Jų užduotys, yra, be kita ko, užtikrinti sąžiningą ir skaidrų savo šalies finansuotinų projektų paraiškų atranką; stebėti ir vertinti programos įgyvendinimą savo šalyje.

Iš Fondo ir Programos vadovo nuostatų matyti, jog Fondas, įgyvendindamas Erasmus+ programą nacionaliniu lygmeniu, yra kompetentingas vertinti pagal programos sritis pateiktų projektų paraiškas, jų atitiktį taikomiems atrankos kriterijams ir priimti sprendimus.

Komisija pažymi, kad Fondui, kaip viešojo administravimo subjektui, taikomi ir VAĮ reikalavimai. Pagrindinės administracinių sprendimų priėmimo nuostatos numatytos VAĮ 10 straipsnyje. Viešojo administravimo subjektai administracinius sprendimus gali priimti savo iniciatyva arba gavę asmenų prašymus ar skundus. Administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta (10 straipsnio 5 dalis): atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai.

Kaip minėta aukščiau, Fondo direktorė Įsakymo 8 punktu pašalino pareiškėjos Paraišką dotacijos skyrimui, remdamasi Fondo Paraiškų tikrinimo komisijos pasiūlymu, nustačius, kad pareiškėja yra situacijoje, kuri neatitinka pagrindinių ES vertybių, t. y. vadovaujantis Reglamento 138 straipsnio 1 dalies c punktu, 4 dalimi, Programos vadovo skyriaus „Atmetimo kriterijai“ (p. 419-420), kadangi įsiteisėjusiu teismo sprendimu pareiškėjos vadovė kelia grėsmę Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui.

Programos vadovo C dalies „Informacija pareiškėjams“ skyriuje „Atmetimo kriterijai“ nurodyta, kad paraiška, be kita ko, gali būti atmesta dėl įvairių priežasčių, kaip nurodyta šiame vadove arba, jei taikoma, konkrečiame kvietimo teikti paraiškas dokumente. Paprastai atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas iš konkrečios skyrimo procedūros pašalina pareiškėją, kuris (a) yra patekęs į aplinkybes, dėl kurių draudžiama dalyvauti procedūroje (Reglamento 143 straipsnis). Tame pačiame skyriuje paaiškinta, kad, kalbant apie nacionalinių agentūrų valdomus veiksmus, nacionalinė agentūra turi apsvarstyti, ar esama Reglamento 138 straipsnyje apibūdintos situacijos, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje. Kai nacionalinė agentūra nustato, kad esama situacijos, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje, remdamasi EDES registracija arba pagal savo nacionalinę teisę, kai situacija, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje, grindžiama galutiniu teismo sprendimu arba galutiniu administraciniu sprendimu, ji pašalina pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros. Pareiškėjui turėtų būti suteikta galimybė pateikti pastabas dėl tokio sprendimo, kuriuo jis pašalinamas iš dotacijos skyrimo procedūros, ir jis turėtų būti informuotas apie galimas administracines ir teismines teisių gynimo priemones tokiam sprendimui užginčyti. Tokią informaciją EK taip pat gali naudoti subjekto registracijai ankstyvojo nustatymo ir draudimo dalyvauti procedūroje sistemoje inicijuoti pagal Reglamentą.

Atitinkamai Reglamento 138 straipsnis reglamentuoja draudimo dalyvauti procedūroje kriterijus ir sprendimus dėl draudimo dalyvauti procedūroje. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas uždraudžia 137 straipsnio 2 dalyje nurodytam asmeniui arba subjektui dalyvauti šiuo reglamentu reglamentuojamose skyrimo procedūrose arba įgyvendinti Sąjungos lėšas, jei tas asmuo ar subjektas yra vienoje ar daugiau iš toliau nurodytų situacijų, dėl kurių draudžiama dalyvauti procedūroje: (c) galutiniu teismo sprendimu arba galutiniu administraciniu sprendimu yra nustatyta, kad asmuo arba subjektas yra kaltas dėl sunkaus profesinio nusižengimo, padaryto pažeidžiant taikytinus įstatymus ar kitus teisės aktus, arba profesijos, kuriai asmuo arba subjektas atstovauja, etikos standartus, arba padaryto bet kokiais neteisėtais veiksmais, kurie daro poveikį jo profesiniam patikimumui, kai tokie veiksmai rodo blogus ketinimus ar didelį aplaidumą,

įskaitant visų pirma bet kurį iš toliau nurodytų veiksmų: i) sukčiavimą arba aplaidumą pateikiant klaidingą informaciją, kurios reikalaujama siekiant patikrinti, ar yra priežasčių uždrausti dalyvauti procedūroje, arba ar laikomasi tinkamumo ar atrankos kriterijų, arba kai jos reikalaujama vykdant teisinį įsipareigojimą; ii) susitarimo su kitais asmenimis arba subjektais sudarymą siekiant iškraipyti konkurenciją; iii) intelektinės nuosavybės teisių pažeidimą; iv) nederamą įtaką arba bandymą daryti nederamą įtaką sprendimų priėmimo procesui, kai pateikiant klaidingus faktus apie interesų konfliktą, susijusį su 61 straipsnio 1 dalyje nurodytais finansų pareigūnais arba kitais asmenimis, siekiama gauti ES lėšų; v) bandymą gauti konfidencialios informacijos, kuri skyrimo procedūros metu jam suteiktų nepagrįstą pranašumą; vi) diskriminacijos, neapykantos ar smurto prieš asmenų grupę ar grupės narį kurstymą ar panašią veiklą, kuri prieštarauja ES sutarties 2 straipsnyje įtvirtintoms vertybėms, kuriomis grindžiama Sąjunga, kai toks nusižengimas daro poveikį asmens arba subjekto neliečiamumui, o tai daro neigiamą poveikį arba kelia konkrečią riziką, kad toks poveikis bus daromas, teisinio įsipareigojimo vykdymu.

Pagal Reglamento 138 straipsnio 4 dalį visi atsakingo leidimus suteikiančio pareigūno sprendimai pagal 137–144 straipsnius arba, kai taikytina, visos 145 straipsnyje nurodytos komisijos rekomendacijos priimami laikantis proporcingumo principo, visų pirma atsižvelgiant į: a) situacijos rimtumą, įskaitant poveikį Sąjungos finansiniams interesams ir įvaizdžiui; b) nuo atitinkamų veiksmų praėjusį laiką; c) veiksmų trukmę ir pasikartojimą; d) tai, ar veika buvo tyčinė arba aplaidumo mastą; f) visas kitas atsakomybę lengvinančias aplinkybes.

Programos vadove (421 p.) nustatyta, kad atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas uždraudžia asmeniui arba subjektui dalyvauti procedūroje, jeigu (Reglamento 138 straipsnio 5 dalis): (a) fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra 137 straipsnio 2 dalyje nurodyto asmens arba subjekto administracijos, valdymo ar priežiūros įstaigos darbuotojas arba kuris turi atstovavimo, sprendimo ar kontrolės įgaliojimus to asmens arba subjekto atžvilgiu, yra patekęs į vieną ar daugiau iš 138 straipsnio 1 dalies c–i punktuose nurodytų situacijų; (b) fizinis arba juridinis asmuo, kuris prisiima neribotą atsakomybę už 137 straipsnio 2 dalyje nurodyto pareiškėjo skolas, yra patekęs į vieną ar daugiau iš 138 straipsnio 1 pastraipos a arba b punktuose nurodytų situacijų; (c) fizinis asmuo, kuris yra labai svarbus skyrimui arba teisinio įsipareigojimo vykdymui, yra patekęs į vieną ar daugiau iš 138 straipsnio 1 pastraipos c–i punktuose nurodytų situacijų.

Išdėstytas teisinis reglamentavimas patvirtinta Fondo tiek skundžiamajame Įsakyme, tiek atsiliepime ir paaiškinimuose išdėstytą poziciją, jog nors pareiškėja, kaip juridinis asmuo, yra subjektas, siekiantis dalyvauti dotacijos ir ES biudžeto skyrimo procedūroje, tačiau pareiškėjos teisėtas atstovas yra fizinis asmuo, kurio atžvilgiu yra priimtas galutinis ir neskundžiamas LVAT sprendimas, kuriuo paliktas galioti 2023 m. Migracijos departamento sprendimas, kad *(duomenys neskelbtini)* buvimas kelia grėsmę nacionaliniam saugumui. Tiek Programos vadove, tiek Reglamente yra aiškiai įtvirtinta, kad draudimo dalyvauti programoje situacijos apima ne tik pačius pareiškėjus, bet ir asmenis, turintiems įgaliojimus atstovauti arba kontroliuoti pareiškėjus. Tokią pačią poziciją išdėstė EK į bylą pateiktame 2027 m. liepos 27 d. rašte, atsakydama į pareiškėjos paklausimą.

Vadovo nacionalinėms agentūroms 4.9.1.3 dalyje „Atmetimo kriterijai“ 4 punkte nurodyta, kad kai nacionalinė agentūra nustato, kad esama situacijos, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje, remdamasi EDES registracija arba pagal savo nacionalinę teisę, kai situacija, dėl kurios draudžiama dalyvauti procedūroje, grindžiama galutiniu teismo sprendimu arba galutiniu administraciniu sprendimu, ji pašalina pareiškėją iš dotacijos skyrimo procedūros. Pareiškėjui turėtų būti suteikta galimybė pateikti pastabas dėl tokio sprendimo, kuriuo jis pašalinamas iš dotacijos skyrimo procedūros, ir jis turėtų būti informuotas apie galimas administracines ir teismines teisių gynimo priemones tokiam sprendimui užginčyti.

Komisija, įvertinusi nustatytas aplinkybes, pareiškėjos bei atsakovo teiktus dokumentus, aktualų teisinį reglamentavimą, sprendžia, kad Fondas tinkamai taikė ir aiškino Reglamento, Programos vadovo bei Vadovo nacionalinėms agentūroms nuostatas, todėl pagrįstai pašalino pareiškėjos Paraišką iš dotacijos skyrimo procedūros, pastarajai netenkinant tinkamumo tikrinimo metu vertinamo atmetimo kriterijaus. Skundžiamas Agentūros Sprendimas atitinka esminius VAĮ 10 straipsnio 5 dalies

reikalavimus, yra pagrįstas teisės normomis, kurios atitinka nustatytas faktines aplinkybes, yra pakankamai motyvuotas ir aiškus, vertinant pareiškėjos Paraišką, nebuvo padaryta procedūrinių pažeidimų, todėl naikinti šį Sprendimą nėra teisinio pagrindo. Pareiškėjos skunde nurodyti argumentai negali paneigti Įsakymo 8 punkte išdėstytų argumentų be byloje nustatytų aplinkybių. Netenkinus pareiškėjos reikalavimo dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinius reikalavimus dėl įpareigojimo atlikti veiksmus.

Kartu pažymėtina, kad proceso dalyviai skunde, atsiliepime ir papildomai teiktuose paaiškinimuose išdėstė daugiau argumentų, tačiau jie niekaip nekeičia šiame sprendime padarytos išvados, todėl jų detaliau Komisija šiame sprendime nenagrinėja. Šiame kontekste pažymėtina, kad Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) ir LVAT praktikoje ne kartą pažymėta, teismo (nagrinėjamu atveju Komisijos) pareiga motyvuoti priimtą sprendimą nėra suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną pareiškėjo argumentą (žr., pvz., EŽTT 1994 m. balandžio 19 d. sprendimą byloje Van de Hurk prieš Nyderlandus (pareiškimo Nr. 16034/90); 1997 m. gruodžio 19 d. sprendimą byloje Helle prieš Suomiją (pareiškimo Nr. 20772/92); LVAT 2019 m. spalio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-814-492/2019).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos viešosios įstaigos „*(duomenys neskelbtini)*“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkas Žydrūnas Plytnikas

Komisijos nariai Giedrius Jakubėnas

Lionela Gelmanienė